

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > Italy >

Sådan fuldbyrdes en dom

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Ved tvangsfuldbyrkelse forstås håndhævelse ved tvang af domme eller et andet tvangsfuldbyrkelsesgrundlag (gældsinstrumenter, offentlige dokumenter (atti Publici) og bekræftede private dokumenter for særlige tjenester). I denne fase, som stadig er underlagt domstolsprøvelse, kan ordensmagten gribe ind, hvis skyldner ikke opfylder sine forpligtelser uden videre.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrkelse?

De almindelige domstole er kompetente med hensyn til tvangsfuldbyrkelse. Anmodningen om afslag på fuldbyrkelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 (Bruxelles I-forordningen (omarbejdning)) skal også indgives til de almindelige domstole.

Hvis skyldneren er en offentlig myndighed, kan fordringshaveren med henblik på fuldbyrkelse af en dom afsagt af den almindelige domstol anlægge et særligt søgsmål ved den regionale forvaltningsdomstol (*Tribunale amministrativo regionale*) ("giudizio di ottemperanza", fuldbyrkelsesprocedure, artikel 112 ff. i lov om forvaltningsretspleje). Denne procedure er ikke obligatorisk. Den er snarere et alternativ til den almindelige domstols direkte fuldbyrkelse og kræver i modsætning til denne, at den dom, der skal fuldbyrdes, har retskraft. Nedenstående svar vedrører den almindelige fuldbyrkelsesprocedure.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrkelse?

Besiddelse af et tvangsfuldbyrkelsesgrundlag er en nødvendig og tilstrækkelig forudsætning for at iværksætte tvangsfuldbyrkelsesforanstaltninger. Typisk er tvangsfuldbyrkelsesgrundlaget fastsat ved lov i artikel 474 i den civile retsplejelov, og der findes to typer: retslige og udenretslige dokumenter. Retlige dokumenter omfatter domme afsagt af og dokumenter og afgørelser udstedt af en domstol under eller som afslutning på en retssag. Udenretslige dokumenter omfatter gældsinstrumenter, offentlige dokumenter og bekræftede private dokumenter, som parterne kan stifte uden rettens mellemkomst.

3.1 Proceduren

Inden tvangsfuldbyrkelsen indledes, skal fordringshaveren fremsende den eksigible genpart og tvangsfuldbyrkelsesdokumentet (*precetto*), som er et påbud om, at skyldner inden for en frist på mindst ti dage skal opfylde sin forpligtelse, og en advarsel om, at unladelse heraf medfører tvangsfuldbyrkelse i henhold til artikel 480 i den civile retsplejelov, til skyldneren.

Tvangsfuldbyrkelsen kan ikke finde sted før denne frist, medmindre retspræsidenten giver tilladelse til øjeblikkelig fuldbyrkelse, hvis forsinkelsen indebærer en risiko (artikel 482 i den civile retsplejelov).

Artikel 480 i den civile retsplejelov regulerer indholdet af tvangsfuldbyrkelsesdokumentet. Sagsøgeren skal i tvangsfuldbyrkelsesdokumentet angive adressen i den kommune, hvori domstolen med

fuldbyrdelseskompetence er beliggende. Hvis der ikke vælges adresse, indbringes appeller mod tvangsfuldbyrdelsesdokumentet til domstolen på det sted, hvor dokumentet blev forkyndt, og meddelelser forkyndes for sagsøgeren på dommerkontoret ved samme domstol.

Når disse formaliteter er bragt i orden, kan tvangsfuldbyrdelsesproceduren indledes. I Italien er der tre typer tvangsfuldbyrdelsesprocedurer.

1. **Tvangsafståelse**, som består i udlæg og salg eller fordeling af skyldnerens aktiver og tilgodehavender med henblik på at inddrive de midler, der skal betales til fordringshaveren. Fogeden foretager udlægget efter fremlæggelse af den eksigible genpart og tvangsfuldbyrdelsesdokumentet, der er blevet forkyndt. Når disse formaliteter er bragt i orden, kan tvangsfuldbyrdelsesproceduren indledes ved, at fogeden, som først fremviser de nødvendige dokumenter som nævnt ovenfor, foretager udlæg senest 90 dage efter den dato, hvor tvangsfuldbyrdelsesdokumentet blev forkyndt. Under alle omstændigheder kan udlægget ikke finde sted tidligere end den frist, der er angivet i tvangsfuldbyrdelsesdokumentet. I modsat fald bortfalder tvangsfuldbyrdelsesdokumentet (artikel 481). Advokatbistand er påkrævet i denne fase. Udlæg forhindrer skyldneren i at skjule de aktiver og tilgodehavender, der gøres udlæg i som sikkerhedsstillelse for det krav, der er genstand for retssagen. Udlægget bliver ugyldigt, hvis den kompetente domstol ikke anmoder om overdragelse eller salg senest 45 dage efter dets afslutning.
2. **Tvangsfuldbyrdelsesproceduren for udlevering og levering**, hvorved fogeden overdrager fordringshaveren de nærmere angivne løsøre, som vedkommende er berettiget til, eller fjerner skyldneren fra den faste ejendom.
3. **Fuldbyrdelse af positive og negative forpligtelser**, som skal håndhæves via fogedretten, som afgør, hvordan forpligtelsen skal opfyldes, ved at udpege den ansvarlige foged og de personer, der skal opfylde forpligtelsen (f.eks. et byggefirma) for skyldners regning.

Tvangsfuldbyrdelsen skal sikre håndhævelse ved tvang af uopfyldte forpligtelser ved ordensmagts hjælp. Der kan træffes tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger i forhold til både økonomiske fordringer og forpligtelser til at udlevere løsøre eller fast ejendom og i forhold til positive og negative forpligtelser.

Desuden giver artikel 614a i den civile retsplejelov en ret, der afsiger en dom for en anden forpligtelse end betaling af penge, mulighed for at kræve, at fordringshaveren betaler et beløb for enhver overtrædelse, manglende overholdelse eller forsinkelse i fuldbyrdelsen af foranstaltningen. Fogedretten kan også anmodes om en sådan foranstaltning, efter at tvangsfuldbyrdelsesdokumentet er blevet forkyndt.

3.2 De vigtigste betingelser

En nødvendig og tilstrækkelig betingelse for at indlede tvangsfuldbyrdelsen er besiddelse af et tvangsfuldbyrdelsesgrundlag, som fastsætter en ret, der er "sikker, opgjort til et fast beløb og forfalden" (certo, liquido ed esigibile) (artikel 474). Graden af "sikkerhed" varierer afhængigt af dokumentet: Det er ikke nødvendigt at afvente afgørelsens retskraftighed for at kunne foretage fuldbyrdelse, da en afgørelse i første instans kan fuldbyrdes på et foreløbigt grundlag, indtil den ændres af appelretten. "Opgjort til et fast beløb" henviser til fordringens størrelse, der fastsættes eller kan fastsættes ved aritmetiske ikkeskønsmæssige transaktioner. "Forfalden" henviser til, at fordringen er forfalden og ikke er underlagt nogen opsættende betingelser.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

Fogedretten udsteder forskellige typer foranstaltninger, normalt påbud (ordinanze), i løbet af proceduren. De spænder fra de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastsætte regler for en korrekt gennemførelse af sagen, til foranstaltninger, der giver brugsret, f.eks. dekretter (decreto) om tildeling af den ejendom, hvori der er foretaget udlæg, til den person, der købte den på auktion, eller som var den højstbydende.

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Følgende kan være omfattet af ekspropriation: a) løsøre, b) fast ejendom, c) skyldners krav og løsøre, som skyldner opbevarer i tredjeparts lokaler.

Forpligtelser til at udlevere løsøre og frigive fast ejendom og positive og negative forpligtelser kan også tvangsfuldbyrdes.

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Tvangsfuldbyrdelse i forhold til pengebeløb, som indledes ved udlæg, indebærer, at de beløb, hvori der er foretaget udlæg, ikke er tilgængelige for den skyldner, som var genstand for fuldbyrdelsesforanstaltningerne. Enhver handling, hvor der disponeres over disse penge, vil derfor være ugyldig og må ikke anvendes til at hindre tvangsfuldbyrdelse.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Fuldbyrdelsesforanstaltninger træffes med henblik på opfyldelse af krav og kan derfor ikke bruges som bevismidler i forbindelse med efterforskning.

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Retssystemet giver skyldner (og/eller tredjeparter, som er genstand for fuldbyrdelsesforanstaltninger) mulighed for at appellere akter og domme i forbindelse med fuldbyrdelsessager. Appeller kan give anledning til kendelser i to forskellige typer sager:

- appel af fuldbyrdelse (*opposizione all'esecuzione*) (artikel 615 og 616 i den civile retsplejelov), hvor retten til at træffe fuldbyrdelsesforanstaltninger (dvs. tilstedeværelsen af fordringshavers ret til at træffe fuldbyrdelsesforanstaltninger, eller at visse aktiver kan gøres til genstand for udlæg) anfægtes
- appel af fuldbyrdelsesakter (*opposizione agli esercizi atti esecutivi*) (artikel 617 og 618 i den civile retsplejelov), hvor lovligheden af dokumenter, der anvendes under fuldbyrdelsessagen (procedurefejll) anfægtes.

Appeller mod fuldbyrdelse eller fuldbyrdelsesakter, som indgives inden tvangsfuldbyrdelsen indledes, defineres som appeller mod et tvangsfuldbyrdelsesdokument (*precetto*), fordi de følger af det dokument, der giver varsel om fuldbyrdelsen. Appellen indgives mod tvangsfuldbyrdelsesdokumentet ved den kompetente domstol eller mod beløbet og området i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i loven.

Såfremt fuldbyrdelsen allerede er indledt, eller kendelsen om udlæg allerede er forkyndt, indbringes appellen mod fuldbyrdelse eller mod eksigible dokumenter for fogedretten i form af en specifik appel. Retten kan træffe afgørelse om udsættelse af gennemførelsen, indtil der er truffet afgørelse om indsigelsen. En sådan udsættelse sker dog ikke automatisk.

Den afgørelse, der er truffet i indsigelsessagen, kan appelleres, således som det er tilfældet med alle afgørelser truffet i første instans.

Tredjeparter, der påberåber sig tinglige rettigheder over fast ejendom, kan indbringe en appel for fogedretten, indtil ejendommen er solgt eller overdraget.

De relevante lovbestemmelser er artikel 615, 616, 617, 618 og 619 i den civile retsplejelov.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Ud over elementer, der i henhold til særlige lovbestemmelser ikke kan gøres til genstand for udlæg, kan følgende i henhold til artikel 514 i den civile retsplejelov ikke gøres til genstand for udlæg:

1. hellige genstande, der anvendes ved udøvelse af en religion
2. vielsesringe, tøj, linned, senge, spiseborde og stole, klædeskabe, kommoder, køleskabe, komfurer og ovne, på gas eller elektriske, vaskemaskiner, husholdnings- og køkkenredskaber og et møbel hertil, der er tilstrækkeligt til at opfylde skyldners og dennes husstands behov. Dette omfatter dog ikke møbler af en betydelig værdi (undtagen senge), herunder værdifulde antikviteter og genstande af bekræftet kunstnerisk værdi
3. fødevarer og brændsel, der er nødvendige for skyldner og de øvrige personer, der er nævnt i det foregående punkt, i en måned.

Dette udelukker også møbler af en betydelig værdi (undtagen senge) (herunder værdifulde genstande af

bekræftet kunstnerisk værdi).

Der må heller ikke foretages udlæg i: våben og andre elementer, som skyldner skal være i besiddelse af for at kunne yde en offentlig tjeneste, dekorationer, breve, optegnelser og familiedokumenter i almindelighed samt manuskripter (undtagen i tilfælde, hvor de indgår i en samling), kæledyr og dyr, der anvendes til terapeutiske eller hjælpende formål.

Efter loven kan der desuden ikke foretages udlæg i bl.a. følgende: statslig ejendom, ikkedisponible aktiver, som ejes af staten eller en anden offentlig myndighed, ejendom, der er omfattet af formueforholdet mellem ægtefæller, kirkelige institutioners ejendom og religiøse bygninger.

I henhold til artikel 671 i den civile retsplejelov kan der ikke gøres udlæg i skyldnerens krav mod tredjemand:

1. underholdsbidrag, med undtagelse af bidrag med tilladelse fra retspræsidenten eller af en af denne udpeget dommer og kun for den del, der fastsættes af retspræsidenten eller dommeren ved kendelse
2. velgørehedstilskud eller understøttelse til personer, der anses for at være fattige, moderskabsydelse, ydelser ved sygdom eller begravelsesydelser, der udbetales af forsikringer, hjælpeorganer eller velgørende organisationer
3. beløb, som enkeltpersoner skylder i form af vederlag, løn eller anden godtgørelse i forbindelse med et arbejde eller en ansættelse, herunder fratrædelsesgodtgørelser, der kan gøres udlæg i som underholds krav i det omfang, retspræsidenten eller dommeren udpeget af retspræsidenten tillader det. I tilfælde af andre krav kan der gøres udlæg i op til en femtedel af disse beløb. Hvis flere end én af ovennævnte grunde til udlæg er til stede samtidig, kan det beløb, der gøres udlæg i, ikke overstige halvdelen af summen af ovennævnte beløb
4. livrenter, der er oprettet vederlagsfrit, forudsat at det er fastsat, at de ikke kan gøres til genstand for udlæg, inden for rammerne af fordringshaverens behov for underholdsbidrag
5. beløb, som en forsikringsgiver skylder indehaveren eller den begunstigede af forsikringsaftalen, uden at dette med hensyn til betalte præmier berører bestemmelserne om tilbagekaldelse af handlinger, der er til skade for fordringshaverne, og bestemmelserne om indberetning, tilskrivning og reduktion af gaver
6. beløb, der skal udbetales i form af pension, pensionslignende ydelser eller andre pensionsvederlag, som der ikke kan gøres til genstand for udlæg op til et beløb, der svarer til det dobbelte af det månedlige maksimumsbeløb for den sociale ydelse, dog mindst 1 000 EUR. Der kan gøres udlæg i den del, der overstiger dette beløb, inden for de grænser, der er fastsat i litra c) ovenfor
7. særlige ydelser fra pensionsopsparinger, der er oprettet af en iværksætter, herunder uden lønmodtagerbidrag, i tilfælde af krav fremsat af iværksætterens eller arbejdstagerens fordringshavere.

Endvidere gælder det, at der kan gøres udlæg i skyldige beløb i form af vederlag, løn og andre godtgørelser i forbindelse med et arbejde eller en ansættelse, herunder fratrædelsesgodtgørelser, samt beløb, der skal udbetales i form af pension, pensionslignende ydelser eller andre pensionsvederlag, hvis de krediteres en bank eller en postkonto, der indehaves af skyldneren, i et beløb ud over tre gange den sociale ydelse, forudsat at de er krediteret på en dato, der ligger forud for udlægget. Ved kreditering på tidspunktet for eller efter udlægget kan der foretages udlæg i ovennævnte beløb inden for ovennævnte grænser og i overensstemmelse med de særlige lovbestemmelser.

Det er op til skyldneren at gøre gældende, at aktivet eller tilgodehavendet er fritaget for udlæg ved at modsætte sig fuldbyrdelse (artikel 615 i den civile retsplejelov).

Der må ikke træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger, hvis forældelsesfristen for kravet er udløbet. Forældelsesfristen er normalt ti år, men kan variere alt efter loven (i tilfælde af erstatning for skade uden for aftale er forældelsesfristen f.eks. fem år). Lovgivningen fastsætter endvidere forskellige forældelsesfrister, afhængigt af hvilken type fuldbyrdelsesgrundlag kravet er omfattet af. Forældelsesfristen for et krav fastlagt ved dom er f.eks. ti år, selv om der for denne type krav generelt er fastsat en kortere forældelsesfrist i lovgivningen.

Efter anmodning fra fordringshaveren kan retspræsidenten på det sted, hvor skyldneren har bopæl, opholdssted eller hjemsted, tillade, at der foretages søgninger efter aktiver ad elektronisk vej (artikel 492a i den civile retsplejelov). Det betyder, at fogeden kan søge efter skyldnerens aktiver og tilgodehavender i skatteregistret og i offentlige databaser. Der er desuden indført ratemæssige betalingsformer i forbindelse med fuldbyrdelse i forhold til løsøre som en del af lovændringen om udlæg i ejendom (Conversione del pignoramento).

Link til den italienske

retsplejelov: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1940-10-28;1443>

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 03/02/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.